

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ

ЛІСЮТІН Антон Ігорович

УДК 351 : 67 (477)

**РОЗВИТОК МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ
ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ В УКРАЇНІ**

Спеціальність 25.00.02 – механізми державного управління

АВТОРЕФЕРАТ

дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата наук з державного управління

Маріуполь – 2019

Дисертацією є рукопис.

Роботу виконано в Донецькому державному університеті управління Міністерства освіти і науки України (м. Маріуполь)

Науковий керівник: доктор економічних наук, професор,
БАЛУЄВА Ольга Володимирівна,
Донецький державний університет Управління
(м. Маріуполь), проректор з наукової роботи

Офіційні опоненти: доктор наук з державного управління, професор,
ЄМЕЛЬЯНОВ Володимир Михайлович,
Чорноморський національний університет
ім. Петра Могили (м. Миколаїв),
директор Інституту державного управління;

кандидат наук з державного управління
МОХОВА Юлія Леонідівна,
Донецький національний технічний
університет (м. Покровськ), доцент магістратури
державного управління ННІ післядипломної освіти.

Захист відбудеться *11 жовтня 2019 р. о 13:00* на засіданні спеціалізованої вченої ради Д 11.107.01 Донецького державного університету управління Міністерства освіти і науки України за адресою: 87513, м. Маріуполь, вул. Карпинського, 58, ауд. 206.

З дисертацією можна ознайомитися у бібліотеці Донецького державного університету управління Міністерства освіти і науки України за адресою: 87513, м. Маріуполь, вул. Карпинського, 58.

Автореферат розісланий 10 вересня 2019 р.

Вчений секретар
спеціалізованої вченої ради

В. В. Хороших

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. Сучасний розвиток промислового комплексу вказує на те, що легка промисловість є вагомим фактором соціально-економічного забезпечення економіки країни та потребує ефективного державного регулювання. Розвиток легкої промисловості стимулює розвиток підприємництва країни, забезпечує зайнятість населення і насичення товарних ринків, тому підвищення конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості потребує підтримки і на державному, і на регіональному рівнях. Основні завдання Уряду з державного регулювання легкої промисловості в Україні визначені Стратегією сталого розвитку України на період до 2020 року, Експортною стратегією України на 2017–2021 роки, Стратегією економічного та соціального розвитку України «Шляхом європейської інтеграції» на 2004–2015 роки, Концепцією Загальнодержавної цільової економічної програми розвитку промисловості на період до 2020 року, Державною стратегією регіонального розвитку на період до 2020 року. Розвиток ефективного механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні є також важливим фактором макроекономічної стабільності, що сприяє підвищенню конкурентоспроможності економіки країни в цілому в умовах євроінтеграційних процесів.

Актуальність обраної теми дослідження зумовлена неефективністю державного регулювання галузі на державному та регіональному рівнях, проблемами забезпечення сировиною підприємств легкої промисловості, необхідністю задоволення потреб внутрішнього ринку в продукції власного виробництва легкої промисловості, необхідністю збільшення частки високотехнологічних видів діяльності в обсягах виробництва, реструктуризацією виробництва й необхідністю відновлення застарілих основних фондів, недосконалістю імплементації законодавчої бази до виконання зовнішньоекономічних угод на європейському та міжнародному ринках. Розвиток механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні дасть змогу підвищити рівень конкурентоспроможності національної промислової продукції, збільшити експортний потенціал, забезпечити захист внутрішнього ринку, підвищити конкурентоспроможність та інвестиційну привабливість галузі, сформувані ефективні зовнішньоекономічні відносин в умовах євроінтеграції.

Теоретичне висвітлення питань розвитку державного регулювання легкої промисловості досліджено такими вітчизняними науковцями, як О. В. Балуєва, М. П. Войнаренко, Ю. В. Гончаров, А. П. Гречан, М. Н. Дюдін, Н. Г. Діденко, В. М. Ємельянов, Л. О. Зайцева, Д. Г. Кахраманова, Р. С. Квасницька, А. В. Кузнецов, Н. В. Лясніков, Ю. Л. Мохова, Н. С. Орлова, О. І. Черниш. У їхніх роботах визначені теоретико-методологічні засади державного управління промисловістю України й економічні механізми регулювання легкої промисловості. Основні напрями розвитку легкої промисловості досліджені в працях зарубіжних вчених, таких як В. Агарва, І. Вейлер, Л. Вонг, Д. Дебдіп, Т. Дінг Хінг, А. Зафар, Е. Мавроєді, К. Ременпріт, Т. Роскі. Але окремі питання,

пов'язані з діяльністю підприємств легкої промисловості в умовах євроінтеграції, залишаються недостатньо розкритими. Незважаючи на великий обсяг наукових доробок теоретичного й практичного характеру в галузі державного управління та регулювання легкої промисловості в Україні, потребують подальшої уваги дослідження організаційно-економічного напрямів удосконалення механізму державного регулювання легкої промисловості, можливостей підвищення конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості, особливостей державного регіонального регулювання легкої промисловості.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертацію виконано в межах науково-дослідних тем Донецького державного університету управління Міністерства освіти і науки України: «Публічне управління для сталого територіального розвитку» (номер державної реєстрації 0107U010126, 2018–2021 рр.), «Теоретико-методологічні засади розроблення та функціонування механізмів державного управління на центральному, регіональному, галузевому рівнях, в різних сферах суспільного життя» (номер державної реєстрації 0110U002889, 2011–2018 рр.), де автором визначено основні принципи формування й розвитку механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні та особливості державного регулювання галузі в умовах євроінтеграції, а також науково-дослідної роботи Донецького національного університету економіки і торгівлі імені Михайла Туган-Барановського Міністерства освіти і науки України «Антикризовий менеджмент як фактор забезпечення економічного розвитку регіону» (номер державної реєстрації 0118U100276, 2018–2019 рр.), де розроблено методичний підхід до вдосконалення механізмів державного регулювання легкої промисловості на регіональному рівні.

Мета і задачі дослідження. Метою роботи є обґрунтування теоретико-методичних підходів і розробка науково-практичних рекомендацій щодо розвитку механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні за рахунок удосконалення організаційно-економічних напрямів для підвищення конкурентоспроможності галузі в умовах євроінтеграції.

Для реалізації зазначеної мети в дисертації було поставлено та вирішено такі завдання:

- узагальнити концептуальні засади формування механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні;
- визначити європейські та міжнародні механізми державного регулювання легкої промисловості;
- визначити основні завдання розвитку легкої промисловості за галузевою структурою в Україні в умовах євроінтеграції;
- запропонувати методичний підхід до оцінки конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості України на основі оцінювання співвідношення параметрів перспективності розвитку та якості продукції для визначення лідерів галузі;

– удосконалити науково-методичний підхід до формування державного механізму підвищення конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості;

– запропонувати науково-методичний підхід до розвитку регіонального механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні;

– розробити рекомендації щодо активізації механізмів сталого розвитку легкої промисловості на регіональному рівні для ефективної реалізації стратегії сталого розвитку регіону та розвитку легкої промисловості;

– розробити напрями вдосконалення механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні для підвищення конкурентоспроможності галузі.

Об'єктом дослідження є процес державного регулювання легкої промисловості в Україні.

Предметом дослідження є теоретичні та науково-практичні засади розвитку механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні.

Методи дослідження. Методологічну основу дисертаційного дослідження становлять загальнонаукові та спеціальні методи пізнання економічних явищ і механізмів державного управління в сучасних світовій і національних економіках. Основні наукові результати дисертації були отримані на основі використання таких методів: історичного методу – при дослідженні умов формування механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні та змін нормативно-правової бази регулювання легкої промисловості; методів аналізу і синтезу – при дослідженні особливостей розвитку легкої промисловості за галузевою структурою в Україні та визначення проблем, пов'язаних із євроінтеграційними процесами промисловості; методу порівняльного аналізу – при визначенні особливостей механізму державного регулювання легкої промисловості в зарубіжних країнах, при визначенні механізмів сталого розвитку легкої промисловості на регіональному рівні; методів дедукції – при розробці науково-методичного підходу до формування державного механізму підвищення конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості та напрямів удосконалення механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні; математичних методів – при оцінці конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості України та визначенні регіонів України з найсприятливішими умовами розвитку легкої промисловості.

Інформаційною базою дослідження є наукові праці вітчизняних і зарубіжних учених, закони України, укази Президента України щодо розвитку державного управління промисловості, постанови Міністерства економічного розвитку і торгівлі, Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, нормативні акти, аналітичні та статистичні матеріали Державної служби статистики України, Державної служби фінансового моніторингу України, Євроінтеграційного порталу, дослідження рейтингових агентств, матеріали власних досліджень автора.

Наукова новизна одержаних результатів. Наукова новизна дисертації полягає в обґрунтуванні, поглибленні та розробці науково-методичних і практичних рекомендацій щодо розвитку механізму державного регулювання

легкої промисловості в Україні для забезпечення євроінтеграційного вектора формування конкурентного промислового середовища в Україні. Наукова новизна одержаних результатів розкривається в таких положеннях:

удосконалено:

– науково-методичний підхід до формування державного механізму підвищення конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості шляхом реалізації таких напрямів: поліпшення кадрового потенціалу за рахунок реформування технічної освіти в Україні, детінізації внутрішнього ринку, удосконалення системи тарифікації на енергоносії для промислових підприємств, спрощення дозвільних процедур, змін у законодавчій базі, удосконалення цінової та митної політики, створення продукції у відповідності до державних стандартів, розвитку інфраструктури галузі для розвитку легкої промисловості в Україні та виходів на європейські ринки збуту;

– науково-методичний підхід до розвитку регіонального механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні, основою якого є визначення регіонів з найсприятливішими умовами з використанням таксономічного методу, який ґрунтується на відборі й оцінці показників для розвитку легкої промисловості в регіонах з погляду концентрації наявних виробництв, їх виробничого, інноваційного, фінансового потенціалу;

– напрями механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні, які охоплюють основні елементи нормативно-правового, економічного та фінансового механізму державного регулювання легкої промисловості на державному й регіональному рівнях, що дає змогу врахувати новий стратегічний і євроінтеграційний вектор розвитку промисловості України, а саме: підвищення конкурентоспроможності галузі за рахунок відповідності європейським стандартам, підвищення інвестиційної привабливості галузі, формування ефективних зовнішньоекономічних відносин в умовах євроінтеграції;

дістали подальшого розвитку:

– узагальнення концептуальних засад механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні на основі систематизації основних завдань державної політики розвитку легкої промисловості, особливостей розвитку сучасної державної промислової політики, визначення державних і регіональних пріоритетів розвитку підгалузей легкої промисловості для розвитку легкої промисловості та досягнення економічного зростання країни в умовах євроінтеграції;

– теоретичні положення щодо визначення особливостей розвитку чинних механізмів державного регулювання легкої промисловості в європейських країнах і країнах – лідерах галузі для використання досвіду цих країн у реалізації державою завдань з розвитку легкої промисловості з огляду на євроінтеграційний вектор розвитку й нарощування експортного потенціалу України;

– визначення основних завдань розвитку легкої промисловості за галузевою структурою в Україні в умовах євроінтеграції на основі реалізації Діалогу високого рівня Україна – ЄС із горизонтальних питань та окремих

секторів промисловості для ефективного впровадження угоди про асоціацію з Євросоюзом та експортної стратегії України;

– методичний підхід до оцінки конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості України на основі матричного аналізу при оцінюванні співвідношення двох комплексних параметрів: перспективності розвитку (виробничого потенціалу, фінансового потенціалу, науково-технічного потенціалу) і якості продукції (видатків на науково-технічні роботи, витрат на інновації) для визначення лідерів галузі та подальших перспектив їх розвитку у відповідному регіоні;

– рекомендації з активізації державних механізмів сталого розвитку легкої промисловості для шести регіонів з найсприятливішими умовами розвитку легкої промисловості (Закарпатської, Львівської, Сумської, Дніпропетровської, Харківської областей і м. Києва), які полягають у визначенні основних завдань за стратегією розвитку регіонів та державних регіональних механізмів сталого розвитку легкої промисловості для ефективної реалізації стратегії розвитку регіонів і нарощування потенціалу легкої промисловості.

Практичне значення одержаних результатів визначається тим, що наукові висновки й узагальнення дослідження доведено до рівня конкретних напрямів, які є засадами для їхнього впровадження в практику державного управління з метою вдосконалення механізмів державного регулювання легкої промисловості в Україні. Основні наукові розробки можуть бути рекомендовані органам державної влади, місцевим органам влади, інституційним інвесторам для розвитку легкої промисловості в Україні та підвищення її конкурентоспроможності.

Наукові рекомендації щодо активізації механізмів державного регулювання легкої промисловості на регіональному рівні було використано департаментом з економічного розвитку Дніпропетровської обласної державної адміністрації під час підготовки Плану реалізації стратегії розвитку Дніпропетровської області на 2018–2020 рр. (довідка № 1416/31-18 від 27.11.2018).

Розробки автора з проведення оцінки конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості України було використано Департаментом економічного розвитку, торгівлі та туризму Луганської обласної військово-цивільної адміністрації (довідка № 22-01-2454 від 27.11.2018) для ефективної реалізації стратегії сталого розвитку регіону.

Пропозиції автора щодо євроінтеграційних механізмів державного регулювання легкої промисловості були використані для розробки програми просування продукції підприємства на міжнародний ринок ТОВ «Торгова мережа “Арбер”» (довідка № 124/10 від 02.10.2018).

Положення дисертаційного дослідження щодо розвитку концептуальних засад механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні впроваджено в навчальний процес Донецького державного університету управління (м. Маріуполь) при викладанні навчальних дисциплін «Логістична інфраструктура», «Інфраструктурне забезпечення економічних систем», «Публічне адміністрування» (довідка № 11-01.04/669 від 20.11.2018).

Особистий внесок здобувача. Дисертація є самостійною науковою роботою. Висновки та результати у вигляді науково-методичних і практичних рекомендацій щодо розвитку механізму державного регулювання легкої промисловості України в умовах євроінтеграційного процесу характеризують наукову новизну, автор отримав і сформулював їх особисто. У друкованих працях, опублікованих у співавторстві, автору дисертації належать: основні напрями оцінки конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості [6], аналіз напрямів регулювання легкої промисловості в зарубіжних країнах [7], визначення завдань регулювання легкої промисловості [12], регіональне управління легкою промисловістю [13], науково-методичний підхід до регіонального механізму регулювання легкої промисловості [1].

Апробація результатів дисертації. Результати досліджень доповідалися й опубліковані в матеріалах наукових конференцій, зокрема на Всеукраїнській науково-практичній конференції «Сучасні проблеми глобальних процесів у світовій економіці» (Київ, 9 листопада 2016 р.), Міжнародних науково-практичних конференціях «Наука та інновації як основні шляхи вдосконалення економічного потенціалу країни» (Львів, 18–19 листопада 2016 р.), «Аналіз та застосування європейського досвіду демократії та належного врядування в Україні» (Маріуполь, 18–19 травня 2017 р.), Всеукраїнській науково-практичній конференції «Соціально-економічні проблеми суспільства» (Маріуполь, 15 червня 2018 р.) та Міжнародних «Стратегічний потенціал державного та територіального розвитку» (Маріуполь, 4–5 жовтня 2018 р.), «Формування ефективних механізмів державного управління та менеджменту в умовах сучасної економіки: теорія і практика» (Запоріжжя, 30 листопада 2018 р.).

Публікації. Результати дослідження опубліковано в 14 наукових працях, серед яких 5 статей у наукових фахових виданнях, 2 публікації в зарубіжних виданнях, 6 публікацій – у матеріалах наукових конференцій та 1 – у колективній монографії.

Структура та обсяг дисертації. Дисертація складається зі вступу, 3 розділів, висновків, викладених на 236 сторінках друкованого тексту, у тому числі 20 таблиць, 32 рисунки, які наведено на 17 сторінках. Список використаних джерел із 219 найменувань наведений на 27 сторінках і 11 додатків – на 22 сторінках.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ ДИСЕРТАЦІЇ

У розділі 1 «Теоретичні засади державного регулювання легкої промисловості в Україні» досліджено основні принципи формування механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні, міжнародний досвід державного регулювання легкої промисловості, а також особливості державного регулювання легкої промисловості України в умовах євроінтеграції.

На основі проведеного теоретичного дослідження узагальнено особливості державної промислової політики України за роки незалежності, завдання концепції державної програми розвитку легкої промисловості, шляхи

реалізації Концепції Загальнодержавної цільової економічної програми розвитку промисловості на період до 2020 року в Україні. На основі аналізу та систематизації наукових джерел виділено основні нормативно-правові акти державного регулювання легкої промисловості, визначено основні завдання держави з розвитку легкої промисловості України та принципи державного регулювання галузі.

Також визначено характерні ознаки механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні та систематизовано основні заходи розвитку легкої промисловості для досягнення економічного зростання країни. Характерними ознаками розвитку вітчизняної легкої промисловості є зменшення обсягів виробництва, моральне і фізичне старіння технологічного обладнання, відтік фінансових ресурсів та висококваліфікованих кадрів з галузі, проблеми забезпечення сировиною.

Після аналізу основних напрямів державного регулювання легкої промисловості в Україні було визначено, що найбільшого розвитку в Україні дістали нормативно-правовий та економічний механізми державного регулювання легкої промисловості з урахуванням євроінтеграційного вектора розвитку. Розроблена Міністерством економічного розвитку і торгівлі України та затверджена Урядом експортна стратегія України є елементом економічного механізму державного регулювання легкої промисловості, мета якого – перехід до експорту наукомісткої інноваційної продукції. Для залучення до глобальних, європейських і регіональних ланцюгів постачання та розвитку кооперації з підприємствами держав – членів Європейського Союзу (ЄС) запроваджено Діалог високого рівня Україна – ЄС із горизонтальних питань та окремих секторів промисловості.

Дослідження міжнародного досвіду розвитку легкої промисловості дало змогу визначити особливості державного регулювання легкої промисловості Італії, Франції, Туреччини, Китаю, Республіки Корея. Дослідження показали, що розвиток легкої промисловості в цих країнах передбачає активну державну підтримку, виражену в пільговому оподаткуванні, залученні інвестицій, стимулюванні експорту готової продукції. Конкурентоспроможність цих країн у легкій промисловості є результатом ефективної стратегії розвитку, що проводиться на трьох рівнях: макро-, галузевому та мікрорівні.

Сучасний механізм державного регулювання легкої промисловості в Україні потребує системного підходу у вирішенні проблем галузі й оновлення пріоритетних державних завдань: формування спрощеної системи оподаткування для малого бізнесу та дерегуляції підприємницької діяльності легкої промисловості, упровадження логістичного підходу до управління легкою промисловістю; створення умов для розвитку внутрішнього ринку й експорту вітчизняних товарів; визначення державних і регіональних пріоритетів розвитку підгалузей легкої промисловості та їх науково-технічного забезпечення; створення умов для запровадження нових технологій і устаткування з поліпшеними техніко-економічними показниками; формування і реалізації інноваційної моделі розвитку зі зміцненням матеріально-технічної бази.

Створення всебічної та поглибленої зони вільної торгівлі з масштабним сегментом наближення регуляторного законодавства України до стандартів ЄС у легкій промисловості сприятиме поступовій інтеграції України до внутрішнього ринку ЄС. Для вирішення проблем розвитку легкої промисловості необхідні вдосконалення сфери нормативно-правового регулювання, реалізація стратегії згідно з планом імплементації Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, створення зони вільної торгівлі між Україною та ЄС, упровадження програми державної підтримки розвитку легкої промисловості, що регламентуватимуть державне втручання в діяльність підприємств із ринковим саморегулюванням.

У розділі 2 «Особливості розвитку механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні» проведено дослідження й оцінку стану легкої промисловості в Україні за 2012–2017 рр., визначено фактори державного впливу на конкурентоспроможність легкої промисловості в Україні, розроблено напрями державного механізму підвищення конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості.

Аналіз динаміки та структури розвитку легкої промисловості України показав, що темпи зростання обсягів реалізованої продукції легкої промисловості відстають від обсягів зростання продукції промисловості. Найбільшими темпами зростання у структурі легкої промисловості протягом 2013–2017 рр. характеризується ткацьке виробництво, виробництво інших текстильних виробів, текстильне виробництво. 2017 р. темпи зростання виробництва текстилю становили 112,3 %, а шкіри та взуття – 107,2 % відносно 2016 р. Виробництво одягу займає 41 % від загальної кількості реалізованої продукції, текстильне виробництво – 37 %, виробництво шкіри та взуття – 22 %. Найменший показник темпу зростання легкої промисловості в Україні демонструє виробництво одягу, який встановлений на рівні 104,1 % щодо відповідного періоду 2016 року.

Найбільшими імпортерами легкої промисловості в Україну 2017 року стали Китай (27,4 %), Польща (10,2 %), Туреччина (9,2 %), Німеччина (8,2 %), Італія (7,1 %). Головним експортерами продукції легкої промисловості є Німеччина (21,7 %), Польща (14,4 %), Румунія (10,7 %), Італія (9 %), Росія (7,6 %). Обсяги імпорту продукції легкої промисловості за 2017 рік традиційно перевищили обсяги експорту на 1162,6 млн дол. (у 2,1 рази). 2017 року найбільше Україна експортувала текстиль і текстильні вироби – 68,2 % (171,5 млн дол.), взуття, головні убори, парасольки, хутрову сировину, хутро та вироби зі шкіри – 31,8 % (80,0 млн дол.). При цьому майже 83,8 % усієї продукції направляється до країн Європейського Союзу (поставки українського текстилю здійснювалися до Німеччини – 40 %, Франції – 9 %, Польщі та Італії – по 7 %, Нідерландів та Угорщини – 5 %).

На основі дослідження динаміки та структури розвитку легкої промисловості виділено основні проблеми розвитку легкої промисловості в Україні: відсутність нормативної бази захисту внутрішнього ринку від контрабанди товарів; неконтрольований імпорт; слабкий захист українського виробника; низький рівень іноземних інвестицій; відсутність середньо- і

довгострокового кредитування на сприятливих умовах; дефіцит стратегічно важливих для галузі видів сировини; високий ступінь зношеності основних засобів виробництва.

На основі аналізу інноваційно-інвестиційних напрямів розвитку легкої промисловості України було запропоновано науково-методичний підхід до проведення оцінки конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості України. Конкурентоспроможність підприємств легкої промисловості розраховано на основі алгоритму (рис. 1).

У результаті оцінювання обраних підприємств легкої промисловості визначено, що найбільш конкурентоспроможним у галузі легкої промисловості є Черкаський шовковий комбінат, який має найвище значення перспективності розвитку та якості продукції на ринку.

Розрахунок конкурентоспроможності основних лідерів легкої промисловості (ПАТ «Україна», ПАТ «Черкаський шовковий комбінат», ПАТ «Тернопільське об'єднання «Текстерно»», ПАТ «Трикотажна фірма «Роза»», ПАТ «Софія», ПАТ «Камвольно-суконна компанія «ЧЕКСІЛ»», ПАТ «Чернігівська швейна фабрика «ЕЛЕГАНТ»», ПрАТ «Калина», ПАТ «Ужгородська швейна фабрика») проведено на основі матричного аналізу при оцінюванні співвідношення двох комплексних параметрів: перспективності розвитку та якості продукції.

Для вирішення проблем легкої промисловості запропоновано напрями державного механізму підвищення конкурентоспроможності підприємств галузі: поліпшення кадрового потенціалу, детінізацію внутрішнього ринку, удосконалення системи тарифікації на енергоносії для промислових підприємств, спрощення дозвільних процедур, зміни в законодавчій базі, удосконалення цінової та митної політики, створення конкурентоспроможної продукції, розвиток інфраструктури галузі. Реалізація цих напрямів забезпечить економічний розвиток галузі та покращення її можливостей на європейському ринку.

На основі дослідження особливостей імплементації угоди про асоціацію між Україною та ЄС у галузі легкої промисловості визначено такі завдання розвитку легкої промисловості за галузевою структурою: удосконалення нормативно-правової бази з питань розвитку легкої промисловості; удосконалення структури виробництва, проведення моніторингу внутрішнього і зовнішнього ринку товарів легкої промисловості, використання передового світового досвіду роботи зі створення умов для розвитку й функціонування виробничого комплексу галузі; підтримки інноваційних проектів розвитку галузі; розвиток лізингових відносин у виробництві продукції легкої промисловості, розроблення інвестиційних проектів у галузі за участю українських та іноземних інвесторів; розвиток сировинної бази легкої промисловості, відновлення лляної промисловості; проведення ефективної митно-тарифної політики для захисту вітчизняних виробників товарів легкої промисловості відповідно до міжнародних договорів, угод і правил СОТ; сертифікація та впровадження систем управління якістю під час виробництва товарів легкої промисловості відповідно до вимог ISO 9000; технічне і

технологічне переоснащення підгалузей легкої промисловості; розширення впливу регіонів на розвиток легкої промисловості.

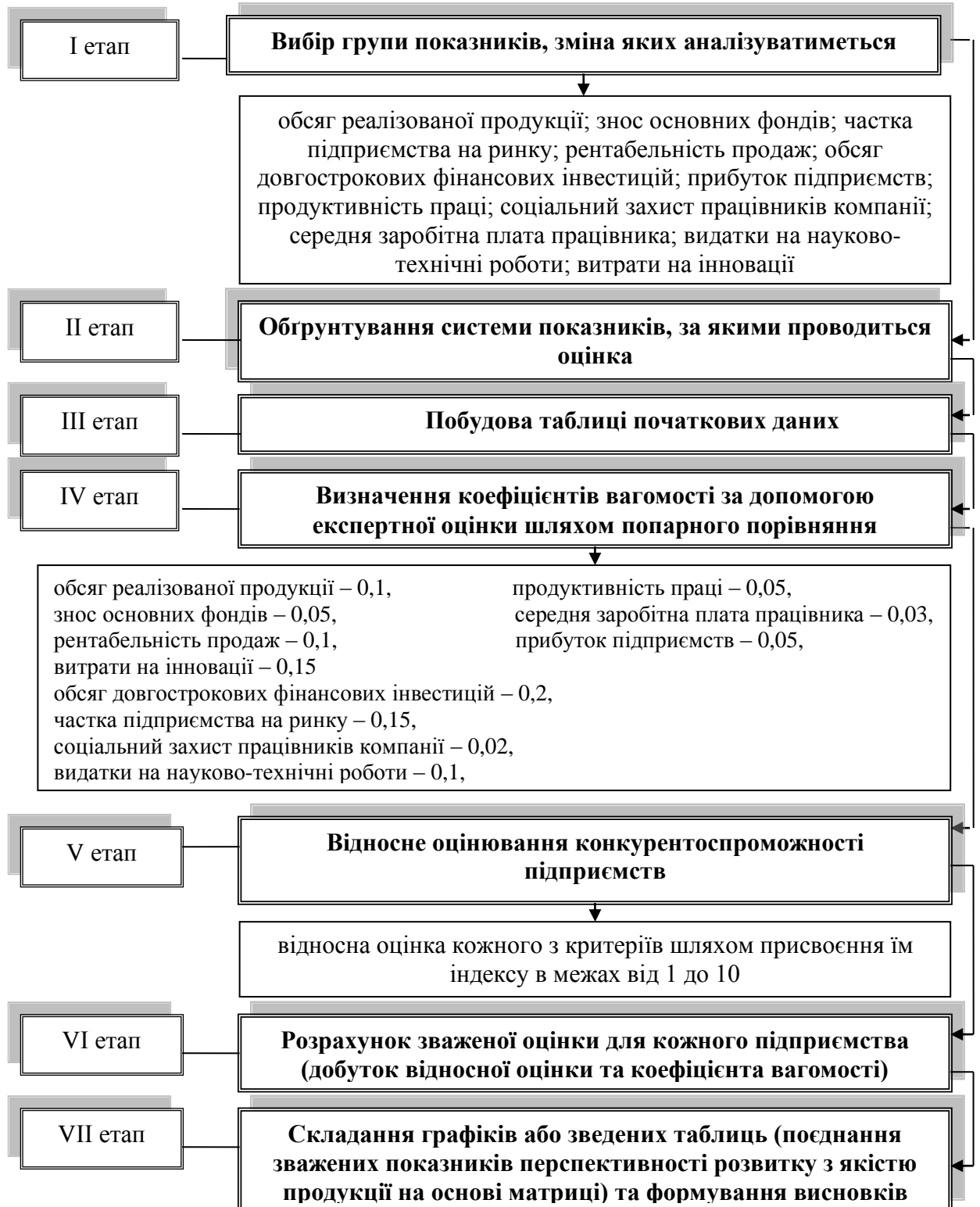

Рис. 1. Алгоритм проведення оцінки конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості в Україні

У розділі 3 «Шляхи розвитку механізму державного регулювання легкої промисловості» обґрунтовано науковий підхід до розвитку регіонального управління легкою промисловістю в Україні, на основі якого розроблено методичні рекомендації щодо розвитку регіонального механізму державного регулювання легкої промисловості та напрями вдосконалення механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні.

З огляду на дослідження пріоритетних напрямів державної регіональної політики за основними складниками сталого розвитку було доведено, що основою розвитку регіонів мають стати стимулювання та підтримка місцевих ініціатив з ефективного використання внутрішнього промислового потенціалу регіонів; покращення конкурентоспроможності регіонів через розробку й упровадження інноваційних програм і проектів; стимулювання міжрегіональної інтеграції.

За результатами досліджень було визначено регіони з найсприятливішими умовами для розвитку легкої промисловості з погляду концентрації наявних виробництв, а також їх виробничого, інноваційного та фінансового потенціалу, з використанням таксономічного методу, який ґрунтується на відборі й оцінці комплексу економічних, технічних і фінансових показників. У результаті запропонованого науково-методичного підходу до розвитку регіонального механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні було визначено регіони України з найсприятливішими умовами розвитку легкої промисловості (на основі розрахунку квазівідстаней).

Перша шістка регіонів рейтингу: Закарпатська, Львівська, Сумська, Дніпропетровська, Харківська області, м. Київ. Перші десять регіонів рейтингу мають незначний розрив значень зведеного рейтингу, тому можна вважати, що їх теж можна віднести до регіонів зі сприятливими умовами розвитку легкої промисловості (Чернівецька, Івано-Франківська, Луганська, Тернопільська області). Інші регіони країни попри досить позитивні показники роботи легкої промисловості мають менш сприятливі умови для розвитку галузі (Миколаївська, Черкаська, Житомирська, Херсонська, Київська, Запорізька області). До регіонів з найменш сприятливими умовами розвитку легкої промисловості на основі цих розрахунків можна віднести Вінницьку, Рівненську області та окуповані АР Крим і м. Севастополь.

Аналіз стратегій розвитку регіонів України з найсприятливішими умовами розвитку легкої промисловості (Закарпатської, Львівської, Сумської, Дніпропетровської, Харківської областей і м. Києва) дав змогу розробити рекомендації з активізації державних механізмів сталого розвитку легкої промисловості на регіональному рівні, а саме:

Закарпатська область – внесення до Стратегії розвитку регіону напрямів з розвитку легкої промисловості як перспективної галузі регіону, нарощування обсягів виробництва за рахунок залучення іноземних інвестицій, упровадження новітніх технологій, реконструкції та технічного переоснащення підприємств

легкої промисловості, створення індустріальних парків, стимулювання розвитку інноваційної інфраструктури через механізми підтримки, просування й використання інноваційної діяльності;

Львівська область – модернізація виробничого потенціалу підприємств легкої промисловості на основі високоефективної технологічної бази, підтримка технічних і санітарних стандартів, систем стандартизації та сертифікації продукції відповідно до стандартів і вимог ЄС;

Сумська область – доповнення Програми економічного і соціального розвитку області завданням «Розвиток легкої промисловості», оскільки ця галузь має достатній потенціал розвитку в регіоні, розвиток інноваційних кластерів і підприємницьких мереж у галузі легкої промисловості, створення інтегрованих виробничих систем у легкій промисловості, розбудова нових промислових зон;

Дніпропетровська область – розвиток підприємств легкої промисловості на основі новітніх технологій для розвитку інфраструктури регіону; розвиток інфраструктури підприємств легкої промисловості;

Харківська область – підвищення якості продукції легкої промисловості відповідно до міжнародних стандартів; міжнародна кооперація та міжнародна спеціалізація (залучення іноземних інвесторів у формуванні концернів і транснаціональних корпорацій);

м. Київ – стимулювання розвитку інноваційно орієнтованих підприємств галузі; забезпечення державної матеріальної підтримки промислових підприємств, зокрема шляхом надання податкових чи інших пільг, а також через лізингові механізми; оцінювання вартості інновацій з урахуванням вимог міжнародних стандартів і світового рівня цін; створення інтегрованих виробничих систем у легкій промисловості, розбудова нових промислових зон; розвиток інноваційних кластерів і підприємницьких мереж у галузі легкої промисловості.

Необхідність формування комплексного довгострокового соціально-економічного прогнозу розвитку легкої промисловості, створення привабливих умов для реалізації потенціалу підприємств легкої промисловості на регіональному рівні, формування нових стандартів виробництва товарів легкої промисловості в умовах євроінтеграції, стимулювання до інноваційного розвитку промисловості в Україні, покращення її конкурентоспроможності та необхідність формування ефективних стратегічних і довгострокових механізмів державного управління в Україні, які є запорукою розвитку промислового сектора в умовах інтеграції до ЄС, сприяли розробленню напрямів удосконалення механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні (рис. 2).

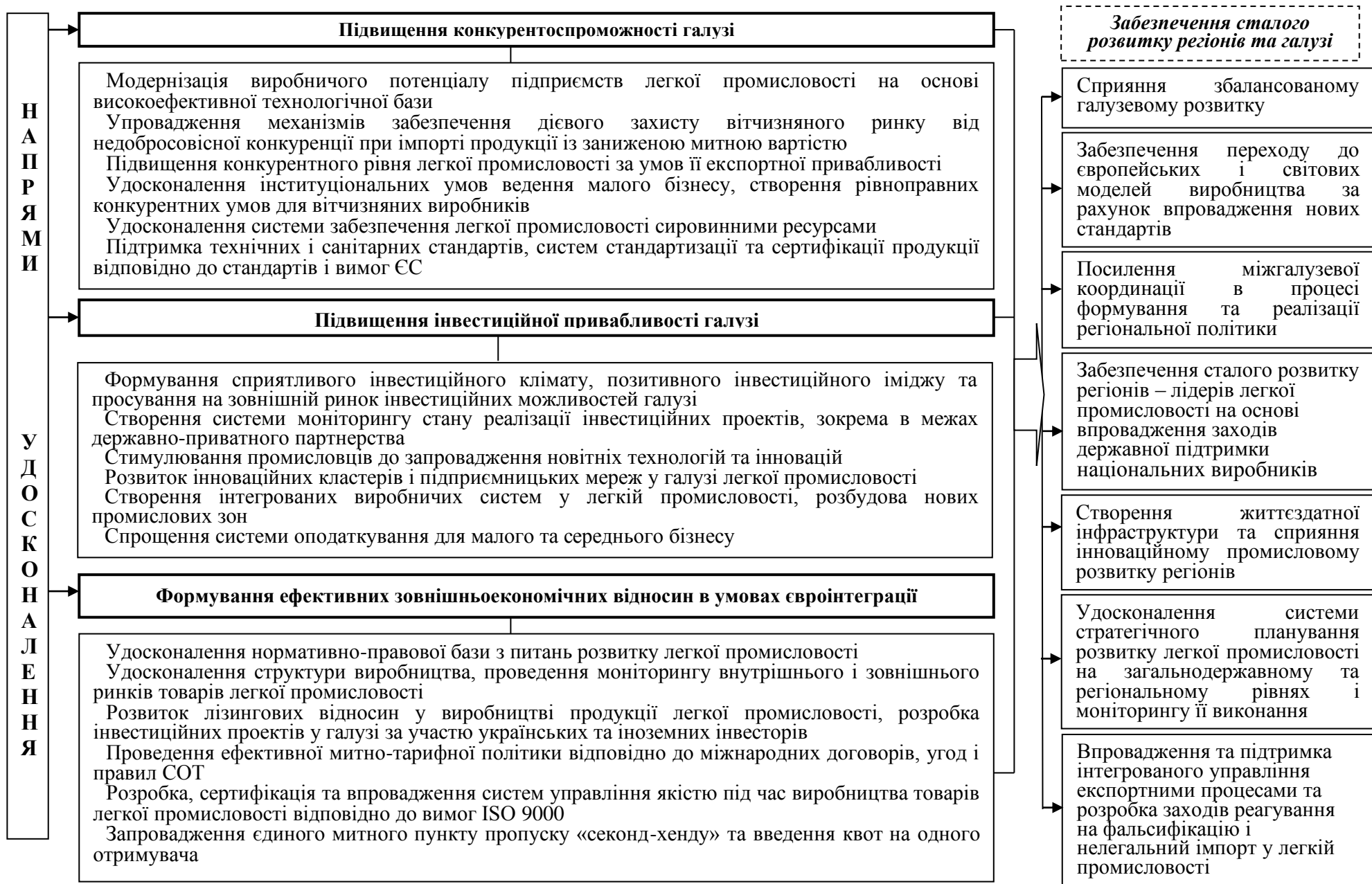

Рис. 2. Напрями удосконалення механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні

До пріоритетних державних напрямів розвитку легкої промисловості можна віднести: високий рівень інтеграції науки, технології та виробництва; створення рівних умов для конкуренції; упровадження світових стандартів якості продукції та сертифікації; промислово, фінансову й торговельну інтеграцію капіталу; раціональне використання енергетичних і матеріальних ресурсів; використання інформаційних технологій; формування конкурентного середовища, адекватного світовим вимогам, і підвищення конкурентних можливостей промислового потенціалу. Розроблені напрями охоплюють основні елементи нормативно-правового, економічного та фінансового механізму державного регулювання легкої промисловості на державному й регіональному рівнях, що дало змогу врахувати стратегічний і євроінтеграційний вектори розвитку легкої промисловості України.

ВИСНОВКИ

Дослідження умов формування державної політики розвитку легкої промисловості в Україні, напрямів державного регулювання в цій галузі в умовах євроінтеграційного процесу, шляхів реформування та заходів підвищення конкурентоспроможності підприємств, особливостей державного регіонального управління галуззю в умовах сталого розвитку регіонів уможливили розв'язання наукового завдання розвитку механізму державного регулювання легкої промисловості України за рахунок удосконалення організаційно-економічних напрямів в умовах єврорегіонального співробітництва та інтеграції.

1. На основі результатів наукових досліджень вітчизняних і зарубіжних учених, особливостей розвитку сучасної державної політики в галузі легкої промисловості, основних завдань Уряду щодо державного регулювання легкої промисловості в Україні, визначених Стратегією сталого розвитку України на період до 2020 року, Експортною стратегією України на 2017–2021 роки, Концепцією Загальнодержавної цільової економічної програми розвитку промисловості на період до 2020 року, Стратегією економічного та соціального розвитку України «Шляхом європейської інтеграції» на 2004–2015 роки, Державною стратегією регіонального розвитку на період до 2020 року, узагальнено концептуальні засади формування механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні з урахуванням нормативно-правового, організаційного й економічного забезпечення цього механізму для визначення основних завдань держави з розвитку легкої промисловості України. Також визначено характерні ознаки механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні та систематизовано основні заходи розвитку легкої промисловості для досягнення економічного зростання країни.

2. З урахуванням дослідження міжнародного досвіду державного регулювання легкої промисловості Італії, Франції, Туреччини, Китаю, Республіки Корея дістали подальшого розвитку теоретичні положення щодо визначення особливостей розвитку чинних механізмів державного регулювання

легкої промисловості та ролі держави в реалізації завдань з розвитку легкої промисловості, з огляду на євроінтеграційний вектор розвитку й нарощування експортного потенціалу України. Дослідження міжнародного досвіду показало, що розвиток легкої промисловості в цих країнах передбачає активну державну підтримку, виражену в пільговому оподаткуванні, залученні інвестицій, стимулюванні експорту готової продукції. Конкурентоспроможність цих країн у легкій промисловості є результатом продуманої стратегії розвитку, що проводиться на трьох рівнях: макро-, галузевому та мікрорівні.

3. Для ефективної реалізації цілей держави з розвитку легкої промисловості в умовах євроінтеграції визначено такі основні завдання розвитку легкої промисловості за галузевою структурою в Україні на основі реалізації Діалогу високого рівня Україна – ЄС з горизонтальних питань та окремих секторів промисловості: удосконалення сфери нормативно-правового регулювання, реалізація стратегії згідно з планом імплементації Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, створення зони вільної торгівлі між Україною та ЄС, упровадження програми державної підтримки розвитку легкої промисловості, що дають змогу сполучати державне втручання в діяльність підприємств із ринковим саморегулюванням. Основною метою переходу України до експорту наукомісткої інноваційної промислової продукції для сталого розвитку й успіху на світових ринках є реалізація Експортної стратегії України за такими завданнями: створення сприятливих умов, що стимулюють торгівлю та інновації для диверсифікації експорту; розвиток послуг з підтримки бізнесу та торгівлі, здатних підвищити конкурентоспроможність підприємств, зокрема малих і середніх; зміцнення навичок і компетенцій підприємств, необхідних для участі в міжнародній торгівлі.

4. На основі аналізу динаміки та структури розвитку легкої промисловості України було визначено основні проблеми галузі: відсутність нормативної бази захисту внутрішнього ринку від контрабанди товарів; неконтрольований імпорт; проблема захисту українського виробника; низький рівень іноземних інвестицій; відсутність середньо- і довгострокового кредитування на сприятливих умовах; дефіцит стратегічно важливих для галузі видів сировини; високий ступінь зношеності основних засобів виробництва. Для формування напрямів удосконалення державного механізму підвищення конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості дістав подальшого розвитку методичний підхід до оцінки конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості України на основі матричного аналізу при оцінюванні співвідношення двох комплексних параметрів: перспективності розвитку (виробничого потенціалу, фінансового потенціалу, науково-технічного потенціалу) та якості продукції (видатків на науково-технічні роботи, витрат на інновації). У результаті оцінки лідерів галузі визначено, що найбільш конкурентоспроможним підприємством у галузі легкої промисловості є Черкаський шовковий комбінат, який має найвище значення перспективності розвитку та якості продукції на ринку.

5. Аналіз структури легкої промисловості, її експортного потенціалу, особливостей імплементації угоди про асоціацію між Україною та ЄС для

легкої промисловості виявив недоліки та проблеми розвитку організаційно-економічного складника механізму державного регулювання легкої промисловості. Дослідження надали змогу запропонувати науково-методичний підхід до формування державного механізму підвищення конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості шляхом реалізації таких напрямів: поліпшення кадрового потенціалу, детінізації внутрішнього ринку, удосконалення системи тарифікації на енергоносії для промислових підприємств, спрощення дозвільних процедур, змін у законодавчій базі, удосконалення цінової та митної політики, створення конкурентоспроможної продукції, розвитку інфраструктури галузі. Реалізація запропонованих напрямів підвищить конкурентоспроможність галузі та покращить її можливості на європейському ринку.

6. Дослідження особливостей державного регіонального управління промисловістю України в умовах сталого розвитку сприяло вдосконаленню науково-методичного підходу до розвитку регіонального механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні, результатом якого є визначення регіонів з найсприятливішими умовами для розвитку легкої промисловості з погляду концентрації наявних виробництв, їх виробничого, інноваційного та фінансового потенціалу. Першу десятку регіонів рейтингу (Закарпатську, Львівську, Сумську, Дніпропетровську, Харківську, м. Київ, Чернівецьку, Івано-Франківську, Луганську, Тернопільську області) можна віднести до регіонів зі сприятливими умовами розвитку легкої промисловості. Цей підхід дає змогу ефективного використовувати внутрішній промисловий потенціал регіонів і підвищувати конкурентні позиції регіонів через розробку й упровадження інноваційних програм і проектів, а також стимулює міжрегіональну інтеграцію.

7. Сформовані стратегії розвитку шести регіонів з найсприятливішими умовами розвитку легкої промисловості (Закарпатська, Львівська, Сумська, Дніпропетровська, Харківська області та м. Київ) допомогли розробити рекомендації щодо активізації державних механізмів сталого розвитку легкої промисловості на регіональному рівні. Розвиток цих напрямів сприятиме створенню ефективного державного механізму регіонального галузевого управління. Для забезпечення процесу формування пріоритетних напрямів державного регіонального регулювання розвитку легкої промисловості України необхідно запровадити матеріальне заохочення інновацій на підприємствах легкої промисловості, зокрема шляхом надання податкових та інших пільг, а також через лізингові механізми; оцінювання вартості інновацій з урахуванням вимог міжнародних стандартів і світового рівня цін; прийняття чітких методик оцінювання державних інвестицій у різних галузях промисловості.

8. Дослідження основних принципів формування механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні, його особливостей в умовах євроінтеграції, стратегій регіонального управління легкою промисловістю в Україні сприяло розробленню напрямів удосконалення механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні, які охоплюють основні елементи нормативно-правового, економічного й фінансового механізму державного

регулювання легкої промисловості на державному та регіональному рівнях і враховують стратегічний та євроінтеграційний вектори розвитку промисловості України. Формування, удосконалення, упровадження та реалізація механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні є перспективним напрямом розвитку державної промислової політики країни, що дасть змогу вирішити ключові проблеми розвитку промислового комплексу, сприятиме виходу легкої промисловості із кризи, підвищенню її конкурентоспроможності на внутрішньому та світовому ринках.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Праці, які відображають основні наукові результати дисертації:

Монографія:

1. Орлова Н. С., Лісютін А. І., Іванова Н. С., Приймак Н. С. та ін. Механізм державного регулювання легкої промисловості України у реалізації стратегії сталого розвитку регіонів. Антикризове управління економічним розвитком регіонів. Кривий Ріг : ФОП Чернявський, 2019. С. 148–170 (1,44 др. арк.).

Особистий внесок: розроблено науково-методичний підхід до розвитку регіонального механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні (1,15 др. арк.).

Статті у наукових фахових виданнях та виданнях, внесених до наукометричних баз даних:

2. Лісютін А. І. Інструменти державного управління у сфері захисту інтелектуальної власності у легкій промисловості України. Instruments of public administration in the field of protection of intellectual property and light industry of Ukraine. *Менеджер. Вісник Донецького державного університету управління*. 2017. № 1(74). С. 97–104 (0,54 др. арк.).

3. Lisyutin A. Historical preconditions for the establishment of the system of intellectual property in the territory of modern Ukraine. *World scientific extent : Collection of scientific articles*, Agenda Publishing House, Coventry. United Kingdom, 2017. P. 215–223 (0,51 др. арк.).

4. Лісютін А. І. Державне регулювання легкої промисловості в Україні. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія «Державне управління»*. Київ, 2018. Т. 29(68). № 4. С. 84–88 (0,45 др. арк.).

5. Лісютін А. І. Державні механізми впливу на розвиток легкої промисловості в Україні. *Публічне управління і адміністрування в Україні. Серія «Державне управління»*. Одеса, 2018. № 5. С. 57–63 (0,5 др. арк.).

6. Лісютін А. І., Орлова Н. С. Напрями державного механізму підвищення конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості в Україні. *Право та державне управління. Серія «Державне управління»* : збірник наукових праць. Запоріжжя : Класичний приватний університет, 2018. № 3. С. 101–108 (0,50 др. арк.).

Особистий внесок: визначено напрями державного механізму підвищення конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості в Україні (0,3 др. арк.).

7. Балусєва О. В., **Лісютін А. І.** Міжнародний досвід державного регулювання легкої промисловості. *Збірник наукових праць Донецького державного університету управління. Серія «Державне управління»*. Т. XX, Вип. 310. Маріуполь, ДонДУУ, 2019. С. 6–17 (0,55 др. арк.)

Особистий внесок: визначено напрями державного регулювання легкої промисловості у зарубіжних країнах (0,35 др. арк.).

8. Balueva O., **Lisyutin A.** Analiza głównych kierunków poprawy przemysłu lekkiego na Ukrainie: aspekt regionalny. *Nauka i społeczeństwo*. Т. I. Radom : Europejska Uczelnia Społeczno-Techniczna, 2019. S. 156–165 (0,49 др. арк.)

Особистий внесок: на основі аналізу визначено основні напрями удосконалення механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні (0,25 др. арк.).

Матеріали наукових конференцій:

9. Лісютін А. І. Передумови формування системи захисту результатів інтелектуальної діяльності. *Сучасні проблеми глобальних процесів у світовій економіці* : матеріали науково-практичної конференції (Київ, 9 листопада 2016 р.). Київ : Навчально-науковий інститут економіки та менеджменту Національного авіаційного університету, 2016. С. 38–40 (0,11 др. арк.).

10. Лісютін А. І. Проблеми контрафакту на ринку легкої промисловості України як наслідки ігнорування питання захисту прав інтелектуальної власності. *Наука та інновації як основні шляхи вдосконалення економічного потенціалу країни* : матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Львів, 18–19 листопада 2016 р.). Львів : ЛЕФ, 2016. С. 32–33 (0,1 др. арк.).

11. Лісютін А. І. Становлення системи інтелектуальної власності у контексті економічної інтеграції між Україною та ЄС. *Україна та ЄС: можливості та перспективи співпраці* : зб. матеріалів, доповідей Інтернет-конференції в рамках проекту «Кафедра Жана Моне “Аналіз та застосування європейського досвіду демократії та належного врядування в Україні”» (Маріуполь, 18–19 травня 2017 р.). Маріуполь : ДонДУУ, 2017. С. 334–336 (0,12 др. арк.).

12. Балусєва О. В., **Лісютін А. І.** Завдання державного регулювання розвитком легкої промисловості в Україні. *Соціально-економічні проблеми суспільства* : матеріали II всеукраїнської науково-практичної конференції (Маріуполь, 15 червня 2018 р.). Маріуполь : ДонДУУ, 2018. С. 315–318 (0,13 др. арк.).

Особистий внесок: визначено першочергові завдання державного регулювання розвитком легкої промисловості в Україні (0,1 др. арк.).

13. Балусєва О. В., **Лісютін А. І.** Розвиток регіонального управління легкою промисловістю України. *Стратегічний потенціал державного та територіального розвитку* : матеріали II міжнародної наук.-практ. конференції. (Маріуполь, 4–5 жовтня 2018 р.). Маріуполь : ДонДУУ, 2018. С. 270–272 (0,12 др. арк.).

Особистий внесок: запропоновано шляхи регіонального управління легкою промисловістю України (0,1 др. арк.).

14. Лісютін А. І. Розвиток регіонального механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні. *Формування ефективних механізмів державного управління та менеджменту в умовах сучасної економіки: теорія і практика* : матеріали VI міжнародної наук.-практ. заочної конференції (Запоріжжя, 30 листопада 2018 р.). Запоріжжя : Класичний приватний університет, 2018. С. 247–250 (0,13 др. арк.).

АНОТАЦІЯ

Лісютін А. І. Розвиток механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні. – На правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління. – Донецький державний університет управління Міністерства освіти і науки України. – Маріуполь, 2019.

Дисертацію присвячено вирішенню наукової задачі щодо розвитку механізму державного регулювання легкої промисловості України за рахунок удосконалення організаційно-економічних напрямів в умовах євроінтеграційного співробітництва та сталого розвитку країни.

Дослідження й аналіз концептуальних засад формування механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні дали змогу визначити європейські та міжнародні механізми державного регулювання легкої промисловості, виявити основні проблеми розвитку легкої промисловості за галузевою структурою в Україні в умовах євроінтеграції; запропонувати методичний підхід до оцінки конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості України на основі оцінювання співвідношення параметрів перспективності розвитку легкої промисловості та якості продукції цієї галузі; удосконалити науково-методичний підхід до формування державного механізму підвищення конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості; запропонувати науково-методичний підхід до розвитку регіонального механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні; розробити рекомендації щодо активізації механізмів сталого розвитку легкої промисловості на регіональному рівні для ефективної реалізації стратегії сталого розвитку регіону та розвитку легкої промисловості.

Ключові слова: механізм державного регулювання, легка промисловість, конкурентоспроможність легкої промисловості, євроінтеграція, регіональне управління.

SUMMARY

Lisutin A. The development of the state regulation mechanism of light industry in Ukraine. – Qualifying scientific work on the rights of manuscripts.

Thesis for a Candidate Degree in Public Administration, specialty 25.00.02 – Mechanisms of Public Administration. – Donetsk State University of Management of the Ministry of Education and Science of Ukraine. – Mariupol, 2019.

The dissertation thesis is devoted to solving the scientific problem of developing the state regulation mechanism of light industry in Ukraine by expanding organizational and economic areas in the context of European integration cooperation and a stable developed country. The paper studies the conditions for a state policy formation for the light industry development in Ukraine, defines the directions of state regulation of light industry in the context of the European integration process, identifies ways to reform the industry of Ukraine, suggests measures to increase the

light industry enterprises competitiveness and develops recommendations on state regional management of the industry in the context of sustainable development of regions.

Based on the study of the features of the association agreement implementation between Ukraine and the EU in the field of light industry, the advantages and precautionary measures faced by manufacturers of light industry (textiles and clothing, leather and shoes) in accordance with the Association Agreement and the free trade area between Ukraine and the EU have been highlighted.

In order to solve the light industry issues, the directions of the state mechanism for increasing the enterprises competitiveness in the industry have been proposed (improving human resources, detailing the domestic market, improving the energy tariff system for industrial enterprises, simplifying licensing procedures, changing the legislative framework, improving pricing and customs policies, creating competitive products, and industry infrastructure development). The successful accomplishments in the proposed areas will ensure the economic development of the region and improve its capabilities in the European market.

Based on the research of the priority directions of the state regional policy on the main components of sustainable development, it will be proved that the basis for the regions development ought to be stimulation and support of local initiatives for efficient use of the internal industrial potential of the regions; improving the competitiveness of regions through the development and implementation of innovative programs and projects; promoting interregional integration.

Research and analysis of the conceptual foundations of the state regulation mechanism formation of light industry in Ukraine made it possible to determine the European and international mechanisms of state regulation of light industry, to propose a methodological approach to assessing the light industry enterprises competitiveness in Ukraine based on a ratio assessment of the light industry development prospects and product quality in this industry; to improve the scientific and methodological approach to the formation of the state mechanism to increase the light industry enterprises competitiveness; to offer a scientific and methodological approach to a regional mechanism of state regulation of light industry development in Ukraine; elaborate recommendations on enhancing mechanisms for sustainable development of light industry at the regional level for the effective implementation of the strategy for a region sustainable development and the light industry growth.

Realization of directions of light industry's governmental control above mentioned directions will ensure an increase of light industry's competitiveness, its innovative and investment development, formation of effective national external economic policy under conditions of eurointegration and increase of investment attractiveness of light industry at the national and international markets. Directions for improving the state regulation mechanism of light industry in Ukraine have been developed that will increase the industry competitiveness and the further implementation of the sustainable development strategy of Ukraine – 2020.

Key words: state regulation mechanism, light industry, competitiveness of light industry, eurointegration, regional management.

ЛІСЮТІН Антон Ігорович

**Розвиток механізму державного регулювання
легкої промисловості в Україні**

Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата наук
з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління

Підписано до друку 05.09.2019. Формат 60×84/16.

Ум. друк. арк. 1,17. Авт. арк. 0,9.

Наклад 100 пр.

Друкарня С. Г. Щербенка «Літерія»
вул. Рокоссовського, 5/3, м. Кривий Ріг, 50027
097-192-20-77

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 4561 від 13.06.2013 р.